

Prima instanță: T. Berdilă

Instanța de apel: G. Vavrin, I. Dănăilă și R. Petrov,

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii: Valentina Clevadi, Nicolae Craiu
Mariana Pitic, Oleg Sternioală

examinând cererea de recurs declarată de către declarat de Inspectoratul de Poliție Cantemir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tocaru Dumitru împotriva Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Ministerului Finanțelor și executorului judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 03 martie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Cantemir, fiind casată integral hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri,

c o n s t a ț ă

La 08 mai 2015, Tocaru Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, Ministerul Finanțelor și executorul judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 23 noiembrie 2014, la punctul de trecere a frontierei Giurgiulești i-a fost refuzată ieșirea din Republica Moldova, fapt pentru care a fost întocmită decizia privind refuzul ieșirii din Republica Moldova.

De către colaboratorii vamali a fost informat că este semnalat inadmisibil în sistemele informaționale automatizate naționale. La solicitarea unor explicații suplimentare a fost informat oral de către șeful de tură că pe numele său este dispusă

interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova de către Judecătoria Cimișlia, fără a se indica motivele, dar pe supoziția unor amenzi/debite aflate în procedura executării silită.

Precizează reclamantul că în următoarea zi, 24 noiembrie 2015, s-a adresat la Judecătoria Cimișlia, pentru a afla motivele interdicției, fiind informat că a fost dispusă aplicarea interdicției la cererea executorului judecătoresc Șevcenco Oleg. Adresându-se în aceeași zi, executorului judecătoresc, ultimul i-a comunicat că a început executarea silită, în temeiul cererii formulate la 24 iulie 2014 de Inspectoratul de Poliție Cantemir pentru executarea procesului- verbal cu privire la contravenție numărul 2236 3049 4302 7128, încheiat la 22 aprilie 2014.

Ulterior, a prezentat executorului judecătoresc informația că acel proces-verbal cu privire la contravenție a fost contestat în instanța de judecată, astfel încât Inspectoratul de Poliție Cantemir nu avea temei legal de a solicita executarea silită pînă la momentul pronunțării hotărârii, executarea fiind suspendată de drept pe durata procesului. Totodată, i-a comunicat că acel proces-verbal cu privire la contravenție nu este valabil, fiind anulat prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 15 octombrie 2014, rămasă definitivă și irevocabilă prin neatacare, astfel, încât este necesar ca acesta să depună de urgență demersurile necesare pentru ridicarea măsurii interdicției de a părăsi țara.

Tocaru Dumitru a specificat faptul că au fost prezentate executorului judecătoresc argumentele indicate, mai mult a prezentat în original hotărârea instanței de judecată, iar ultimul, a refuzat să întreprindă careva demersuri fără achitarea taxei și spezele dosarului de executare.

În urma prezentării executorului judecătoresc dovada privind achitarea taxelor și spezelor, acesta a înaintat către Judecătoria Cimișlia demersul privind ridicarea măsurii interdicției de a părăsi țara. În aceeași zi, 24 noiembrie 2014, Judecătoria Cimișlia prin încheiere, a dispus ridicarea măsurii interdicției de părăsire a țării.

Consideră reclamantul că pîrîții se fac vinovați de prejudiciile directe aduse, iar în temeiul răspunderii civile delictuale se impune a fi obligați spre a fi despăgubit, atît în ce privește prejudiciul material, cît și prejudiciul moral.

În acest sens reclamantul a precizat că suma de 841 lei constituie plata taxelor și spezelor achitate executorului judecătoresc - sume de bani nedatorate întrucît executarea silită a fost pornită ilegal; suma de 400 lei reprezintă costuri extra cu combustibil. Suma de 1207,50 lei reprezintă câștigul salarial nerealizat pentru cele 2 zile în care a lipsit de la locul de muncă, indicând că este angajat la 2 locuri de muncă, la Cabinetul Avocat Victor Habasescu din București cu un salariu net de 781 lei românești și la KERRAKS UMG SRL-D din București, având un salariu net lunar de 1899 lei românești. Luna noiembrie 2014 a avut 20 zile lucrătoare, respectiv ziua de muncă la primul lor de muncă a fost remunerat cu 39,05 lei, iar la al doilea loc de muncă cu 94,95 lei, în total 268 lei pentru 2 zile, echivalent a 1207,50 lei MDL.

În ceea ce privește prejudiciul moral, indică reclamantul că potrivit art. 1404 Cod civil, precum și art. 1422 Cod civil, se impune acordarea despăgubirilor solicitate și în cuantumul solicitat, având în vedere că nu are antecedente cu privire la regimul de circulație pe drumurile publice, este un cetățean cu un comportament civilizată și coerent. Nedreptatea care i s-a întîmplat a zdruncinat din temelie încrederea pe care o purta față de organele de drept, lovindu-se de abuzul și intransigența celor care sunt chemați să vegheze la corectitudinea și legalitatea aplicării legii.

Solicitând Tocaru Dumitru încasarea în mod solidar din contul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Ministerului Finanțelor și executorului judecătoresc Șevcenco Oleg în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 2448,50 lei, prejudiciul moral în sumă de 15000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul Inspectoratul de Poliție Cantemir, prin intermediul Trezoreriei de Stat teritorială Cantemir în beneficiul lui Dumitru Tocaru prejudiciu material în sumă de 2448, 50 lei, prejudiciul moral în mărime de 1500 lei, în total 3948,50 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 92, 109-114).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 03 martie 2016, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Cantemir, fiind casată integral hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29 octombrie 2015, dar din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cantemir în beneficiul lui Dumitru Tocaru prejudiciul material în sumă de 2448, 50 lei, prejudiciul moral în mărime de 1500 lei, în total 3948,50 lei. S-a dispus încasarea din contul Inspectoratul de Poliție Cantemir în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 370 lei. În rest, pretențiile lui Tocaru Dumitru au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d. 167, 169-181).

La 26 mai 2016, Inspectoratul de Poliție Cantemir a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Inspectoratul de Poliție Cantemir la 08 iunie 2016, a depus o cerere prin care și-a concretizat pretențiile din cererea de recurs.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procedural.

La 22 martie 2016 instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei emise (f.d. 137).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 26 mai 2016 este depus în termen, deoarece conform scrisorii de însoțire, recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 28 martie 2016 (f.d. 192).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 21 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Tocaru Dumitru, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Ministerului Finanțelor și executorului

judecătoresc Șevcenco Oleg cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 iunie 2016 Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul declarat în limitele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Din materialele pricinii rezultă că la 22 aprilie 2014, agentul constatator a Inspectoratului de Poliție Cantemir a întocmit în privința lui Tocaru Dumitru proces-verbal cu privire la contravenție pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 236 alin.(l) Cod contravențional, iar prin decizia agentului constatator din aceeași dată, i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale, echivalent a 400 lei, cu 3 puncte de penalizare (f.d. 12).

La 13 mai 2014, Tocaru Dumitru a depus contestație împotriva Inspectoratului de Poliție Cantemir cu privire la declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator din 22 aprilie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 15 octombrie 2014, a fost declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator a Inspectoratului de Poliție Cantemir, întocmite la 22 aprilie 2014 în privința lui Tocaru Dumitru (f.d.14-15).

La 22 aprilie 2014 executorul judecătoresc Șevcenco Oleg a intentat procedura de executare nr.MAI02 508107 privind încasarea din contul debitorului Tocaru Dumitru a amenzii în mărime de 400 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 27 octombrie 2014 a fost admis demersul executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Tocaru Dumitru, în scopul asigurării executării documentului executoriu.

La 23 noiembrie 2014, la punctul de trecere a frontierei Giurgiulești lui Dumitru Tocaru i-a fost refuzată ieșirea din Republica Moldova, fapt pentru care a fost întocmit decizia privind refuzul ieșirii din Republica Moldova (f.d. 20).

Potrivit ordinilor de încasare a numerarului nr. 01 și nr. 02 din 24 noiembrie 2014 se confirmă faptul că Dumitru Tocaru a achitat taxele și spezele în sumă de 545 lei și 296 lei (f.d. 19).

Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 24 noiembrie 2014 a fost dispusă ridicarea interdicției de părăsire a țării aplicată prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 27 octombrie 2014 (f.d. 17).

La 08 mai 2015, Tocaru Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva

Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, Ministerul Finanțelor și executorul judecătoresc Șevcenco Oleg prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 2448, 50 lei ce constă din: 841 lei taxelor și spezelor achitate executorului judecătoresc; 400 lei costuri extra cu combustibil și 1207,50 lei salarial nerealizat pentru cele 2 zile și prejudiciul moral în sumă de 15000 lei.

Fiind investită cu examinarea prezentei pricini, prima instanță prin hotărârea din 29 octombrie 2015 a admis acțiunea parțial, fiind dispusă încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cantemir, prin intermediul Trezoreriei de Stat teritorială Cantemir în beneficiul lui Dumitru Tocaru prejudiciu material în sumă de 2448, 50 lei, prejudiciul moral în mărime de 1500 lei, în total 3948,50 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 92, 109-114).

În susținerea soluției instanța de fond a invocat prevederile art. 3 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 1422 CC, concluzionând că consideră fondat capătul de cerere privind repararea prejudiciului material și parțial repararea prejudiciului moral.

Instanța de apel, prin decizia din 03 martie 2016 a casat integral hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29 octombrie 2015, dar din alte motive, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul Inspectoratului de Poliție Cantemir în beneficiul lui Dumitru Tocaru prejudiciul material în sumă de 2448, 50 lei, prejudiciul moral în sumă de 1500 lei, în total 3948,50 lei. S-a dispus încasarea din contul Inspectoratul de Poliție Cantemir în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 370 lei. În rest, pretențiile lui Tocaru Dumitru au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d. 167, 169-181).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 3 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, ci prevederile art. 14 și art. 1402 Cod civil.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluziile instanțelor de judecată neîntemeiate, rezultate din aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor pricinii și aplicarea incorectă a normelor de drept material.

În temeiul art. 1405 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale,

confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Conform art. 6 din aceeași Lege nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului administrativ în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind înfăptuirea, în timpul procesului penal, a măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației.

Conform art. 10 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, Colegiul conchide că legiuitorul a stabilit expres cazurile când se repară prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, Dumitru Tocaru a invocat faptul că Inspectoratul de Poliție Cantemir ilegal a depus spre executare documentul executoriu, odată ce a cunoscut despre faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator au fost contestate.

Or, atragerea la răspundere administrativă sub formă de amendă și prezentarea spre executare a documentului executoriu nu cade sub incidența Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și nici a prevederilor art. 1405 CC.

În acest context, Colegiul menționează că, apariția dreptului la repararea prejudiciului în cazul atragerii la răspundere administrativă, este condiționat de tipul sancțiunii, care, conform art. 1405 CC, trebuie să fie sub formă de arest, iar conform art. 3 alin. (1) lit. d) al Legii 1545 - arest administrativ, reținere administrativă ilegală sau amendă administrativă aplicată ilegal de către instanța de judecată.

La caz, reclamantul-intimat nu a probat existența condițiilor legale de apariție a dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece prezentarea spre executare a documentului executoriu și aplicarea amenzii administrative de către agentul constatator nu cade sub incidența normelor legale evocate.

Prin urmare, Colegiul constată că instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor au interpretat eronat prevederile art. 1405 CC și Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că, urmează a fi respinsă acțiunea intentată de către Dumitru Tocaru împotriva Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Ministerului Finanțelor și executorului judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la repararea prejudiciului material și moral, având în vedere faptul că prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, reglementează expres, în mod limitativ cazurile și condițiile răspunderii patrimoniale a statului pentru erorile comise de organele de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești.

Astfel, circumstanțele cazului dedus judecății nu se încadrează în cazurile reparării prejudiciului cauzat persoanei fizice, prevăzute de lege.

Drept urmare a celor relatate, instanța de recurs remarcă că, Dumitru Tocaru nu este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului material și moral în urma declarării nulității procesului-verbal contravențional și a deciziei de sancționare contravențională, pe motivul că agentul constatator care a întocmit actele enunțate nu a fost instruit pentru utilizarea dispozitivelor pentru aprecierea vizitei de deplasare a mijloacelor de transport.

Având în vedere susținerea concluziei enunțate, instanța de recurs notează că, toate probele intimatului-reclamant Dumitru Tocaru în confirmarea prejudiciului material și moral suferit sînt neîntemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost emise cu aplicarea eronată a cadrului legal relevant speței examinate, reiterat în cadrul respectivei decizii, iar argumentele invocate de către recurent sînt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia Curții de Apel Cahul din 03 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29 octombrie 2015, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Cantemir.

Se casează deciziei Curții de Apel Cahul din 03 martie 2016 și hotărârea Judecătoriei Cantemir din 29 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tocaru Dumitru împotriva Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Ministerului Finanțelor și executorului judecătoresc Șevcenco Oleg cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Tocaru Dumitru împotriva Inspectoratului de Poliție Cantemir, Inspectoratului General al Poliției, Ministerului

Afacerilor Interne, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Ministerului Finanțelor și executorului judecătoresc Șevenco Oleg cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Oleg Sternioală